

Mythologia, Venise, 1567 - I, 03 : De fabularum varietate

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre I

[Mythologia, Francfort, 1581 - I, 03 : De fabularum varietate](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre I

[Mythologie, Paris, 1627 - I, 03 : Leur diversité](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre I

[Mythologie, Lyon, 1612 - I, 03 : De la diversité des Fables](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - I, 03 : De fabularum varietate, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/787>

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination5v°

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologia.

litate irretiti nihil diuinius sub illo inesse crediderunt. Hi etenim tanquam parui pueri per brumam apud ignem sescicantes aniles nugæ fabellasque à poetis imbibunt, cum interim de utiliore sanctioreque sua minime sint solliciti.

De fabularum varietate.

Cap. I II.

Vnt aut plura fabularum genera, quæ nunc à locis, in quibus inuēta fuerunt, nunc ab inuētoribus, nunc ab argumentorum natura, nomen obtinuerunt. A loco quidem Cypriæ, Ciliciæ, Sybariticæ. Cum multi fuerint earum inuentores, obtinuit consuetudo, ut omnes Aesopice dicerentur ceteris inuentoribus silentio prætermisissis, quia in confingendis fabulis Aesopus omnium aliorum fuit artifex ingeniosissimus. illæ, quæ Sybariticæ dicebantur, agebant de braciis; quæ Aesopice, de hominibus. Politicæ dictæ sunt, quibus vsi sunt sapientes ad demulcendos animos potentiorum, atque ad deducendam multitudinem ad humaniorem vitæ rationem. Aliæ rursus morales, aliæ rationales sunt vocatæ, aliæ ex his ambabus formis commistæ. inter politicas fabulas argumenta comædiarum & tragediarum sunt connumeranda, quia ceteri ab agresti vitæ homines per hæc non euocantur, traducuntur tamen ab illegitimis voluptatibus & ab omni intemperantia ad vitæ moderationem. Sed horum argumentorum varia sunt nomina; quia aliæ togatæ, à togis histrionum dicuntur; aliæ palliatæ à palliis Græcorum, aliæ tabernariæ pro vestibus & conditione introductarum personarum. Aliæ planipedæ, quod neque foccis, neque cothurnis, ut in ceteris, horum argumentorum histriones uterentur. Aliæ Attelanz à loco ubi fuerunt inuentæ; cum tamē simplex sit tragediarum nomen. Aristoteles in Rhetoricis libycas fabulas ab Aesopice diiunxit, quia libycæ de hominibus, Aesopice de brutis agerent: id autem idcirco factum est, quia cum Aesopice aliorum complures fuerunt commistæ. Fabularum nomine tam apologi quæ figmenta sunt Aesopice; quam fabulæ, quæ sunt poetarum argumenta, continentur; ut formæ sub suis generibus. Illæ, quas explicari sumus, fabulæ, ac figmenta antiquorum sapientum, in nullum horum generum simpliciter incidunt; sed uirtute cum omnibus his ferè commistæ sunt, atque ex omnibus generibus aliquo pacto constant. Quippe cum vel generationem rerum naturalium contineant, vel agant de natura Deorum immortalium, vel de vi planetarum, vel de vita hominum recte instituenda; quarum singularum natura paulo post à nobis explicabitur.

De Apologorum, fabularum, æsurumque differentia.

Cap. I III.

40 Ed ante quam poeticarum fabularum, & earum, quas explanare institui-
mus, explicationem aggrediamur, operæ precium me facturum esse cen-
seo, si demonstrauero quod sit inter hæc ipsa genera differentia. E fabulis igitur aliæ sunt, quæ logi, siue apologi dicuntur à Græcis; aliæ vocantur *æsuræ*, siue fabulæ simpliciter. Apologi vel de brutis fiunt solis, vel cum his homines colloquentes faciunt, apologorumque illud est munus ut pro exemplis sint in concionibus, sicuti testatur Aristoteles in Rhetoricis. fabulæ illæ, quæ *æsuræ* dicuntur, cum argumenta tragediarum & comædiarum comple-
ctantur, & omnem vim denique poeseos, quæ sit per imitationem commu-